

متن کامل بیانیه سفیر و نماینده دائم جمهوری اسلامی ایران

در شورای حکام آژانس بینالمللی انرژی اتمی

ژوئن ۲۰۰۸

۲. بیانیه جمهوری اسلامی ایران در شورای حکام^۱

در ابتدا از سوی جمهوری اسلامی ایران مایلم تا به ملت بزرگ چین و میانمار و دولت هایشان به خاطر رخدادهای غم انگیز در کشورشان که منجر به از دست رفتن جان هزاران نفر شد، اندوه عمیق و همدردی را ابراز نمایم. با ابراز قدردانی صادقانه دولتم به خاطر تداوم حمایت ارزشمند کشورهای عدم تعهد، من همبستگی خود را نسبت به مواضع مطرح شده توسط سفیر محترم کوبا به عنوان رئیس جنبش عدم تعهد اعلام می نمایم.

مایه نگرانی جدی است که فضای همکاری در آژانس همواره توسط اظهارات ناشی از انگیزه های سیاسی تعداد محدودی از کشورها با هدف انحراف آژانس از وظیفه اساسنامه ای اش به طور مشخص تسهیل و تسريع همکاری میان اعضاء برای استفاده صلح آمیز از انرژی هسته ای می باشد، مسموم می شود. مایه تأسف است که بعد از ۵ سال تداوم همکاری فعالانه ایران، این موضوع هنوز در دستورکار شورای حکام قرار دارد. خاطرنشان می سازم که در آستانه هر نشست شورای حکام، ایالات متحده با حمایت تعدادی از متحدانش ادعاهای جدیدی را مطرح کرده است تا به تضعیف و به حاشیه راندن پیشرفت های به وجود آمده در مدت زمان میان این نشست ها پردازد و پرونده را همچنان باز نگاه دارد. در این چارچوب ناخرسنی عمیق کشورم را از وضعیت موجود که همانطور که به درستی توسط مدیرکل در این نشست گزارش شد و در نتیجه ایجاد موانع در برابر فرایند راستی آزمایی آژانس می باشد، ابراز می دارم. پیام بسیار مهم به جامعه بین المللی که همواره توسط مدیرکل در گزارشها از جمله (GOV/۲۰۰۸/۱۵) آمده اینست که بعد از بازرسی های فراوان و بی سابقه در تاریخ آژانس، بار دیگر مدیرکل تأیید کرده است که «آژانس توانست عدم انحراف مواد هسته ای اظهارشده در ایران را راستی آزمایی نماید» و تمام مواد هسته ای مورد حسابرسی قرار گرفته و صلح آمیز هستند.

علاوه بر آن، گزارش اخیر مدیرکل دیگر جنبه های برنامه هسته ای ایران را منعکس می کند که ثابت می کند برنامه ای شفاف و صلح آمیز است. موارد ذیل نمونه هایی هستند که برای ثبت در سوابق و نیز اطلاع جامعه جهانی از انگیزه های سوء تعداد محدودی از کشورها که در بیانیه های خود هیچ اشاره ای به این مسائل نکرده اند، ابراز می شود:

- بند ۲: تمامی مواد هسته ای کارخانه غنی سازی سوخت و نیز تمامی آبشارهای نصب شده تحت نظارت آژانس قرار دارند.

^۱ این بیانیه توسط علی اصغر سلطانیه، سفیر و نماینده جمهوری اسلامی ایران نزد سازمان های بین المللی در وین قرائت شده است.

- بند ۴: تمامی مواد هسته‌ای در کارخانه نیمه صنعتی غنی سازی سوخت و نیز منطقه آبشار تحت کنترل و نظارت آژانس می‌باشند.
- بند ۵: از مارس ۲۰۰۷ تاکنون، ۱۴ بازرگانی سرزده انجام گرفته است.
- بند ۶: آژانس نظارت بر استفاده و ساخت سلول‌های داغ در رآکتور تحقیقاتی تهران و تأسیسات تولید رادیوایزوتوپ زنون، مولیبدن و ید و نیز رآکتور هسته‌ای تحقیقاتی ایران (IR-۴۰) را از طریق بازرگانی‌ها و راستی آزمایی اطلاعات طراحی (DIV) ادامه داده است. هیچ نشانه‌ای گواه بر انجام فعالیت‌های مرتبط با بازفرآوری در آن تأسیسات وجود نداشته است.
- بند ۷: در ۱۳ می ۲۰۰۸ آژانس راستی آزمایی اطلاعات طراحی را در رآکتور تحقیقاتی ایران (IR-۴۰) انجام داد و اعلام کرد که ساخت این تأسیسات در حال انجام است. آژانس با استفاده از تصاویر ماهواره‌ای، همچنان بر وضعیت کارخانه تولید آب سنگین نظارت کرده است.
- بند ۸: در ۱۰ می ۲۰۰۸ آژانس یک راستی آزمایی اطلاعات طراحی در کارخانه تولید سوخت (FMP) به عمل آورد.
- بند ۹: تمامی UF۶ تولید شده تحت کنترل و نظارت آژانس می‌باشند.
- بند ۱۱: در مارس و آوریل ۲۰۰۸ ایران متن اصلاح شده اطلاعات طراحی کارخانه غنی سازی سوخت و کارخانه نیمه صنعتی غنی سازی سوخت را ارائه داد.
- بند ۱۱: آژانس توانست اطمینان حاصل نماید که تمامی اقدامات پادمان شامل نظارت و کنترل قبل از این که UF۶ به سانتریفیوژهای جدید نصب شده تزریق شود، انجام گرفته است.
- بند ۱۲: از فوریه ۲۰۰۸ تمامی سوخت وارد شده از فدراسیون روسیه برای استفاده در رآکتور تولید برق بوشهر تحت مهر و موم آژانس بوده است.
- بند ۱۵: طی دیدار از تهران در ۲۱ تا ۲۲ آوریل ۲۰۰۸ ایران موافقت نمود که به مطالعات ادعایی، فعالیت‌های خرید و تحقیق و توسعه شرکتها و نهادهای وابسته نظامی و سُوالاتی که در نامه‌های ۸ و ۱۲ فوریه ۲۰۰۸ مطرح شده بودند، رسیدگی نماید.
- بند ۱۵: در ۹ می ۲۰۰۸ آژانس درخواستی برای توضیحات بیشتر در مورد ماهیت برنامه هسته‌ای ایران ارائه نمود. ایران پاسخ خود را در ۲۳ می ۲۰۰۸ ارائه داد که توسط آژانس در دست بررسی است.

- بند ۱۸: ایران در ۱۴ می ۲۰۰۸ ارزیابی کلی از استناد ارائه شده از سوی آژانس به این کشور را به صورت مکتوب ارائه نمود.

- بند ۲۴: باستی توجه داشت که آژانس در حال حاضر به غیر از سند اورانیوم فلزی، هیچ اطلاعاتی راجع به طراحی عملی یا ساخت اجزای مواد هسته‌ای یک سلاح یا دیگر اجزای کلیدی از جمله چاشنی از سوی ایران یا مطالعات فیزیک هسته‌ای مربوطه را در اختیار ندارد.

- بند ۲۶: آژانس توانسته است که به راستی آزمایی عدم انحراف مواد اظهارشده هسته‌ای در ایران ادامه دهد.

- بند ۲۶: ایران دسترسی آژانس را به مواد اظهارشده هسته‌ای فراهم ساخته است و گزارش‌های لازم حسابرسی مواد هسته‌ای مرتبط با مواد و فعالیت‌های هسته‌ای اظهارشده را به آژانس ارائه داده است.

- بند ۲۸: باستی تأکید شود که آژانس استفاده عملی از مواد هسته‌ای در ارتباط با مطالعات ادعایی را مشاهده نکرده است.

علاوه بر آن، در گزارش اجرای پادمان (SIR) ایران هرسال از جمله کشورهایی بوده است که «دیبرخانه توانسته است نتیجه گیری نماید مواد هسته‌ای اظهارشده در فعالیت‌های صلح آمیز هسته‌ای باقی مانده اند». با توجه به گزارش‌های عینی فوق الذکر، آژانس وظيفة اساسنامه ای خود در تضمین عدم انحراف فعالیت‌های هسته‌ای ایران را انجام داده است و از آنجایی که تمامی فعالیت‌های هسته‌ای ایران بر اساس اهداف صلح آمیز هستند و تمامی ۶ موضوع باقی مانده بر اساس برنامه کاری حل شده اند، هیچ توجیهی برای این که پرونده هسته‌ای ایران در دستورکار شورای حکام باقی بماند، وجود ندارد. بنابراین، پادمان باید به روای عادی اجراء شود.

در نتیجه رفتار و دیدگاه غیرمسئولانه تعدادی از کشورهای غربی به ویژه آمریکا در قبال فعالیت‌های هسته‌ای مخفیانه رژیم اسرائیل و تهاجم نظامی متجاوزانه علیه تاسیسات هسته‌ای کشورهای عضو طی دهه‌های گذشته، نخست وزیر رژیم اسرائیل جسارت یافته تا علناً به در اختیار داشتن سلاح هسته‌ای اذعان نماید. کشورهای غربی یاد شده از این موضوع که یک نگرانی جدی برای امنیت بین‌المللی است و باستی در چارچوب آژانس و پیمان عدم اشاعه با آن برخورد شود، ممانعت نکرده و در خصوص آن نگرانی ابراز نداشته اند. این امر، بی‌اعتنایی به درخواست اکثریت غالب کشورهای عضو آژانس و به طور کلی مخالف نظر جامعه بین‌المللی است. در این چارچوب، مایلیم یادآوری نمایم که

انتظار مشرع اکثر کشورهای عضو که آن را در نشست سال ۲۰۰۷ کنفرانس عمومی آژانس و جلسات شورای حکام منعکس ساختم، اینست که آژانس درباره اعتبار اظهارات متناقض نخست وزیر با اظهارات نماینده رژیم اسرائیل در خصوص دارا بودن سلاح هسته ای که یک تهدید جدی برای امنیت منطقه ای و بین المللی است، تحقیق نماید.

مايلم نگرانی های عمدۀ زير را مورد تأكيد قرار دهم:

۱. طبق بند ۴ پیمان عدم اشاعه تسليحات هسته ای، هیچ چيز در اين پیمان نمی بايستی به گونه ای تفسیر شود که حق مسلم دول عضو در انجام تحقیقات، تولید و استفاده از انرژی هسته ای برای مقاصد صلح آميز و بدون اعمال تعیض را تحت تأثیر قرار دهد. این ماده همچنین تصریح می نماید که دول عضو پیمان متعهد می شوند در تبادل تجهیزات، مواد و اطلاعات تکنولوژیکی استفاده از انرژی هسته ای برای مقاصد صلح آميز، در حداقل شکل ممکن تسهیل نموده و در آن حق مشارکت داشته باشند. کشورهای هسته ای و صنعتی در این رابطه در موارد متعددی مرتکب نقض تعهدات خود شده اند که به نوبه خود موجب ضربه وارد شدن به یک کشور عضو می گردد. برخی از موارد نقض و پیامدهای آن به شرح زير است: تحميل هزینه های غيرضروري بر آژانس، تخلف از ماده ۴ پیمان به واسطه ایجاد مانع در مقابل فعالیت های هسته ای صلح آميز هسته ای یک کشور عضو، تحميل اقداماتی ورای تعهدات قانونی موجود یک کشور عضو شامل تعليق فعالیت های صلح آميز هسته ای که می تواند موجب وارد شدن خسارات فراوان انسانی و مالی و سياسی شود، نقض ماده ۱۱ اساسنامه آژانس در تسهیل پروژه های همکاري فني، درگير نمودن غيرقانوني شورای امنيت، تعليق همکاري های فني آژانس با یک کشور عضو درحالی که فلسفه وجودی آژانس کمک به کشورهای عضو در اين زمينه است، تخريب صلاحیت و اعتبار آژانس، خسارت معنوی به ویژه خسارت به اعتبار یک کشور عضو. با توجه به موارد پيش گفته، اين پرسش مطرح می شود که چه کسی باید اين خسارات را جبران کند و چطور باید جبران خسارات صورت گيرد؟ در مورد قضيه ايران، کشورهای واردکننده خسارت باید به عنوان يگ گام حداقلی اشتباهاشان را بپذيرند، از ملت بزرگ ايران عذرخواهی کنند، رفتار خود را اصلاح نمایند، و بالاتر از همه تمامی خساراتی را که بر جمهوری اسلامی ايران وارد کرده اند جبران نمایند. جمهوری اسلامی ايران و شهروندانش اين حق را دارند که متousel به اقدامات قانونی عليه

حامیان این اقدامات غیرقانونی شوند. این کشورها باید مسئولیت اقداماتشان را پذیرند و در این رابطه پاسخگو باشند.

۲. این نگرانی جدی وجود دارد که با واردشدن آژانس به مسائلی فراتر از اساسنامه اش، به طور مشخص مسائل غیر هسته ای همچون انفجارهای با قدرت بالا و موشک، آژانس از وظیفه اساسنامه ای اش منحرف شود و فشارهای بیشتری را بر دبیرخانه وارد آورد و یک رویه جدید مخرب علیه اعتبار آژانس ایجاد نماید.

۳. اشاره به رهیافت دوگانه نسبت به روند گزارش دهی فعالیت های راستی آزمایی به شورای حکام بسیار مأیوس کننده است. درحالی که موضوع ایران طی ۵ سال گذشته به طور مداوم مورد بررسی قرار گرفته است، ما شاهد آن هستیم که در ارتباط با دیگر کشورهای عضو که ناپاییندی نسبت به تعهدات پادمانی خود داشته اند و فعالیت های مخفیانه غنی سازی و باز فراوری بدون اطلاع به آژانس داشته اند، هرگز در شورای حکام از سال ۲۰۰۴ تاکنون مورد بررسی قرار نگرفته اند و تنها هنگام بررسی گزارش پادمان کشورهای عضو در سال ۲۰۰۷ به کشورهای عضو اعلام شد که موضوع به انجام رسیده و بسته شده است.

۴. متأسفانه آژانس عمدتاً بر روی یک محور اساسنامه آژانس یعنی پادمان متمرکز شده است. این وضعیت منجر به این شده است که آژانس به عنوان یک «نگهبان هسته ای» مشهور شود و دیگر فعالیت های عمدۀ آژانس در تقویت کاربردهای صلح آمیز هسته ای که به طور فزاینده ای مورد علاقه کشورهای عضو می باشند، تحت الشعاع قرار گیرند. لازم است خاطرنشان شود که به خاطر اقدامات سیاسی شورای حکام و مداخله شورای امنیت، بخش اصلی مسئولیت ها و وظائف آژانس که ارتقاء و تسهیل فعالیت های صلح آمیز هسته ای است در معرض تهدید جدی قرار گرفته است و اقتدار آژانس به طور قابل ملاحظه ای به خطر افتاده است. در این رابطه، مایلم که بار دیگر بر مواضعمان تأکید نمایم: «آژانس در اجرای فعالیت هایش نباید همکاری فنی خود را مشروط به هیچگونه وضعیت سیاسی، اقتصادی، نظامی، یا دیگر شرائط که منطبق بر اساسنامه آن نیستند، نماید». دستورالعمل INFCIRC/۲۶۷ آژانس که توسط شورای حکام تصویب شده استف همچنین تأکید می کند که ارائه همکاری فنی عملکرد اصلی و با اولویت بالای آژانس می باشد و مسئولیت موقفيت آن بر عهده تمامی بخش های دبیرخانه می باشد. همچنین تأکید شده است که آژانس نباید ارائه هرگونه کمک فنی را مشروط به شرائط سیاسی نماید.

مطالعات ادعایی

برای تسهیل قضاوت منصفانه هیأت های محترم و به طور کلی کشورهای عضو، دولت من تصمیم گرفته است که یک کپی از اطلاعات محترمانه در مورد مطالعات ادعایی و توضیحات جامع در اثبات این که اسناد مطرح شده ساختگی و جعلی هستند فراهم نموده است که هریک از اعضاء می توانند یک بسته حاوی آن را در طبقه ۷ همین ساختمان در اتاق ۳۹ بعد از اتمام سخنرانی اینجانب تحويل بگیرند.

با این وجود، مایلم موضوعات ذیل را برای ثبت در سوابق اظهار دارم:

- اصولاً هدف اصلی برنامه کاری این بود که موضوعات باقیمانده برای یک بار مورد رسیدگی قرار گیرند و وارد فرایندی بی پایان نشوند.
- بند ۳ برنامه کاری توافق شده تصریح می کند که «آژانس به ایران دسترسی به اسنادی که در ارتباط با پروژه نمک سبز، آزمایش انفجار با قدرت بالا و موشك با قابلیت بازگشت به جو را در اختیار دارد، فراهم می کند. به محض دریافت تمامی مدارک مربوطه، ایران به بررسی آن ها می پردازد و به آژانس ارزیابی خود را ارائه می دهد».
- به دلیل فشارهای تحمیل شده توسط آمریکا که از برنامه کاری و پیشرفت آن خرسند نبود، آژانس اجازه نیافت که اسناد ادعایی را به ایران تحويل دهد و تنها ۸۶ صفحه را به ایران نشان داد و از ایران خواست که در مورد آن ها توضیح دهد.
- درحالی که بر اساس برنامه کاری نشست های مذکوره یا مصاحبه با اشخاص پیش بینی نشده بود، اما ایران بر اساس حسن نیت و همکاری با آژانس موافقت کرد که گفتگوهایی را با آژانس داشته باشد و اسناد لازم را در این رابطه به آژانس ارائه دهد. همانطور که معاون پادمان مدیرکل طی نشست ها ابراز داشت، آژانس تمامی اسناد مربوط به مطالعات ادعایی را به ایران نشان داد. سپس ایران به آژانس ارزیابی خود را به صورت شفاهی و کتبی ارائه داد.
- درست زمانی که آژانس در حال تهیه گزارش مارس ۲۰۰۸ خود به شورای حکام بود، آمریکا اسناد ادعایی جدیدی را ارائه داد تا روند بی پایانی را در این زمینه آغاز نماید.
- انتظار می رفت که آژانس بر اساس برنامه کاری توافق شده این موضوع را بیندد. حتی اگر اطلاعات جدیدی به اطلاع آژانس در این زمینه رسید، آن باقیستی بر اساس رویه پادمانی مربوطه مورد رسیدگی قرار گیرد. اما متأسفانه برخلاف همکاری سازنده میان ایران و آژانس در اجرای

برنامه کاری و رسیدگی به مطالعات ادعایی و برخلاف پیشرفت قابل ملاحظه ای که در این رابطه ایجاد شده بود، تعدادی اسلاید جعلی و ساختگی در نشست توجیهی فنی به اعضای آژانس نشان داده شد. این درحالی اتفاق افتاد که آژانس ارزیابی خود را در مورد اظهارات ایران به پایان نرسانده بود.

- من این واقعیت را خاطرنشان می سازم که به خاطر فشار سیاسی توجیه ناپذیر و مداخله آمریکا در کارکرد دیپرخانه، مانع از این شد که مدارک طبق بخش سوم برنامه کاری تحويل گردد و آژانس قادر نشد به وظیفه خود در تحويل مطالب مرتبط با مطالعات ادعایی عمل نماید.

- یک سوال ساده وجود دارد: در صورتی که یک کشور عضو مطالبی یا استنادی را با ادعای انحراف مواد و فعالیت های هسته ای یک عضو دیگر به سمت مقاصد نظامی ارائه دهد، آیا حق دارد که به دیپرخانه دستورالعمل دهد که چگونه و در چه زمانی از آن ها بهره بگیرد؟ آیا این عمل نقض استاندانه آژانس نیست؟

- علیرغم این واقعیت که جمهوری اسلامی ایران ارزیابی نهائی خود را در مورد مطالعات ادعایی به آژانس ارائه نمود، لکن بر اساس حسن نیت و همکاری سازنده و به خاطر این که آژانس بتواند به ابهاماتی که یک کشور ایجاد نموده بود پردازد، با درخواست آژانس برای دیدار از ایران به منظور بررسی این موضوع موافقت نمود. این امر علیرغم این واقعیت که برنامه کاری به طور کامل اجراء شده بود، صورت پذیرفت.

- ایران در خصوص مطالعات ادعایی در جلساتی متعدد با هیأت اعزامی آژانس مذکوره نمود. بیش از ۲۰۰ صفحه پاسخ مكتوب ارائه شد، علیرغم این که چنین موردی در برنامه کاری تصریح نشده بود.

- ایران درخواست نمود به منظور روشن شدن حیطه مسائل و اجتناب از ایجاد یک فرآیند پایان ناپذیر، حداقل فهرست مطالعات ادعایی را دریافت دارد. در این زمینه، معاون مدیرکل در امور پادمان فهرست تمامی استناد مرتبط با مطالعات ادعایی را به ایران ارائه نمود. ایران درخواست نمود که برای دور جدید مذکرات و به منظور ارائه حداقل تصویر این استناد به ایران ارائه شود تا کارشناسان بتوانند آن ها را بررسی نموده و پاسخ لازم را ارائه نمایند. متأسفانه گفته شد به دلیل این که آمریکا اجازه تحويل استناد مكتوب درباره مطالعات ادعایی را به ایران در طی مذکوره نداده است، آژانس مجاز به چنین کاری نمی باشد. بنابراین، ایران فقط توانست نسخه الکترونیکی این استناد را از طریق نمایش تصویری Power Point مشاهده نماید. چنین شرایطی موانع جدی برای

ایران و فرآیند انجام وظائف حرفه ای و غیرجانبدارانه آژانس ایجاد نمود. کارشناسان ایرانی علیرغم این موضع، طی سه روز از نسخه الکترونیکی اسناد یادداشت برداری نموده و نتیجه بررسی ها در یک گزارش مکتوب درج گردید و همراه با توضیحات شفاهی به صورت مکتوب به آژانس ارائه گردید. این موضوع در بند ۱۸ گزارش اخیر مدیرکل درج شده است.

- مجموع صفحات اسناد مدارک ادعایی که نشان داده شدند ۸۶ صفحه بودند که تماماً بی پایه، مجعلول و ساختگی بودند.
- تنها موردی که برای انتساب اسناد ادعایی به ایران مورد استفاده قرار گرفت، وجود کلمات فارسی در برخی از آن ها بود.
- ایران اعلام نمود که در چنین فعالیت هایی وارد نشده است.
- بر اساس برنامه کاری (بر اساس بند ۱۸ گزارش مدیرکل) ما تعهدات خود را در ارائه ارزیابی به انجام رسانده ایم.
- بر اساس برنامه کاری، ایران یک سند ۱۵ صفحه ای اورانیوم فلزی را به آژانس ارائه داد. لذا این موضوع بسته شده است.
- به غیر از یک سند، تمامی اسناد درمورد مطالعات ادعایی از سوی آمریکا در اختیار آژانس قرار گرفته اند.
- هیچ یک از اسناد نشان داده شده واجد اصالت نیستند. اسناد اصلی به ایران ارائه نشده اند، به این دلیل که در چنین صورتی جعلی بودن آن ها به سادگی ثابت می شود.
- تنها تعداد معددی از صفحات نشان داده شده به شکل نامه ساخته شده اند که هیچیک از آن ها با چارچوب نامه نگاری وزارت دفاع منطبق نمی باشند. بقیه آن ها صرفاً اوراقی با چند جمله تایپ شده هستند. هیچیک از اسناد و مطالب ارائه شده از سوی آژانس دارای نشان طبقه بندی نبوده اند.
- بر اساس بند ۲۴ گزارش اخیر مدیرکل، بایستی توجه داشت آژانس هیچ اطلاعاتی راجع به طراحی عملی یا ساخت اجزای مواد هسته ای یک سلاح یا دیگر اجزای کلیدی از جمله چاشنی از سوی ایران یا مطالعات فیزیک هسته ای مربوطه را در اختیار ندارد. بر اساس بند ۲۸ گزارش نیز بایستی خاطرنشان ساخت که آژانس استفاده عملی از مواد هسته ای در ارتباط با مطالعات ادعایی را نیافته است.

ضمن تأکید مجدد بر سیاست ادامه همکاری با آژانس برطبق موافقت نامه جامع پادمان، مایل هستم اطلاعات زیر را در مورد تحولات اخیر جهت ثبت در سوابق گزارش نمایم. جمهوری اسلامی ایران

معتقد است که تعامل سازنده و مذاکرات معقولانه بر اساس عدالت و بدون پیش شرط همراه با احترام متقابل، راه حل اساسی برای ارتقاء و بهبود شرائط و اوضاع بین المللی می باشد. جمهوری اسلامی ایران معتقد است که توسل به رهیافت همزمان تهدید و مذاکره نه تنها کمکی به حل مسائل نمی کند، بلکه باعث پیچیده تر شدن وضعیت کنونی نیز می شود. ملت بزرگ ایران با هزاران سال تمدن، زبان غیر متمدنانه تهدید و تحرییر را تحمل نخواهد کرد. در این خصوص، در حالی که جمهوری اسلامی ایران همچنان همکاری کامل خود را با آژانس ادامه می دهد، مسیر مذاکره در عرصه های مختلف جهانی شامل کاربرد انرژی هسته ای برای صلح و سعادت را پیگیری می نماید. بر این اساس، مایل هستم بار دیگر تأکید نمایم که جمهوری اسلامی ایران از هیچ تلاشی در راستای نیل به صلح و ثبات بین المللی فروگذار نخواهد کرد. قدرت و توانائی های جمهوری اسلامی ایران می تواند در خدمت صلح و ثبات منطقه ای و جهانی قرار گیرد. جمهوری اسلامی ایران پیرو ملاحظات و مطالعات عمیق خویش، بسته ای شامل طرح ها و ابتکارات مهم در حوزه های مختلف سیاسی، امنیتی، اقتصادی و هسته ای را آماده نمود که به کشورهای گروه ۵+۱ ارائه شده است. این بسته با دیدگاهی حاکی از عدالت، اقتدار و احترام متقابل فراهم شده و به عنوان مبنای برای مذاکرات جامع و گسترده با کشورهای مربوطه بر اساس تعهدات جمیع می باشد. مایل هستم برخی از موارد بخش هسته ای این بسته را که مربوط به آژانس می باشد، بیان نمایم. در رابطه با موضوع هسته ای ایران آماده است به طور جامع و به عنوان یک عضو فعال و با نفوذ پیمان NPT و آژانس، موضوعات زیر را مورد توجه قرار دهد:

- فراهم نمودن تضمین بیشتر در مورد عدم انحراف فعالیت های هسته ای کشورهای مختلف؛
- تأسیس کنسرسیوم تولید و غنی سازی سوخت هسته ای در نقاط مختلف جهان از جمله در ایران؛
- همکاری جهت دسترسی و استفاده از تکنولوژی هسته ای و تسهیل در استفاده از آن توسط همه کشور ها؛
- خلع سلاح هسته ای و تأسیس یک کمیته جهت پی گیری آن؛
- نظارت بهینه بر روی فعالیت های هسته ای کشورهای مختلف توسط آژانس؛
- همکاری های مشترک در مورد ایمنی هسته ای و حفاظت فیزیکی؛

- تلاش در جهت تشویق دیگر کشور ها در مورد کنترل صادرات مواد و تجهیزات هسته ای.

ما اعتقاد راسخ داریم که بسته ارائه شده یک فرصت استثنایی برای یک همکاری واقعی، جدی و آشکار در میان اعضاء فراهم می نماید. مایلمن تأکید نمایم که راهکار اساسی جمهوری اسلامی ایران در این بسته یک راهکار استراتژیک می باشد. بر این اساس، از کشورهای مربوطه انتظار می رود که اهمیت این موضوع و مفاد بسته پیشنهادی را به عنوان یک راه حل جامع برای مشکلات و چالش های منطقه ای و جهانی و همچنین به عنوان مبنایی برای همکاری های بلندمدت درک نموده و به عنوان روشنی سازنده با آن برخورد نمایند. این موضوع، یک آزمایش تاریخی اراده و خواست سیاسی برای حل و فصل صلح آمیز چالش های جهانی می باشد.

در پایان، بار دیگر تأکید می کنم که جمهوری اسلامی ایران کشوری مسئول بوده و در چارچوب تعهدات قانونی خود مطابق با پادمان جامع در مورد برنامه هسته ای اش از شفافیت کامل برخوردار بوده و در عین حال، هرگز در مورد حقوق انکار ناپذیر خویش سازش نمی نماید.